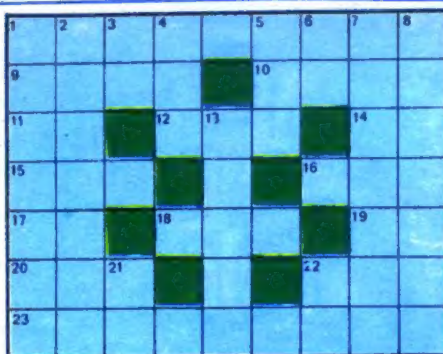

WEEKBLAD
PEP
Nr. 38
18 sept. 1965
35 ct. p. w.
losse nrs. 45 ct.
ARENDSOOG EN
WITTE VEDER
(PAG. 22-23)

3 $\frac{xz_3}{(a-c)}$? NOGAL WIEDES ?$\frac{(a-c)}{^3xz}$ 3

PRIJSPUZZEL

Van links naar rechts en van boven naar beneden kun je woorden invullen. Hieronder staan de omschrijvingen.

Schrijf je oplossing op een briefkaart of knip het schema uit en plak het op een briefkaart. Stuur deze vóór 23 sept. 1965 naar redactie PEP, postbus 1444, Amsterdam. Schrijf in de linkerbovenhoek aan de adreszijde van de kaart: PEP-prijsvraag nr. 38.

VAN LINKS NAAR RECHTS: 1 kaarsenhouder, 9 brandbare vloeistof, 10 winterslee, 11 afk. van rooms-katholiek, 12 poes, 14 afk. van met name, 15 afk. van door middel van, 16 prul, 17 kleine rivier in Brabant, 18 grootvader, 19 kippeprodukt, 20 gedeelte van een halm, 22 lofdicht, 23 trapkleed.

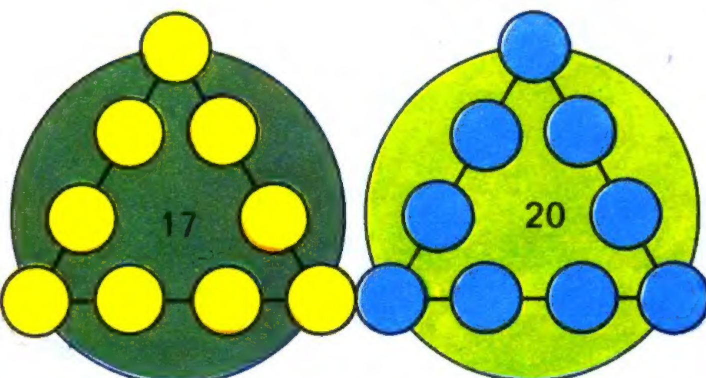
VAN BOVEN NAAR BENEDEN: 1 flink, 2 plaats in Noord-Holland, 3 afk. van Nederlands-Indië, 4 scheepsvloer, 5 smal stuk hout, 6 winterslee, 7 armzalige toestand, 8 soort hert uit hoge noorden, 13 vrucht, 21 deel van een mast, 22 voorzetsel.

KRUISWOORDSTER

In deze ster kun je in de cirkeltjes op iedere lijn een woord van vier letters invullen. Hieronder vind je de omschrijvingen.

1—4 Grote Nederlandse rivier
1—5 deel van het gezicht
2—3 afwas
2—6 dikwijls
4—5 niet hoog
6—3 geklost handwerk

TRIANGELS

Probeer de cijfers 1 t/m 9 zó in de linkse figuur te plaatsen, dat de som van de cijfers op iedere zijde 17 is.

Probeer nu ook eens die cijfers in de rechtse driehoek zo te zetten, dat de som van de cijfers op de zijden 20 is.

SPORTHELDEN

Nee, dit zijn niet de Olympische Spelen in Mexico. Die zullen zich vast niet in de woestijn afspelen. Je ziet hier Peruvianen, die reclame maken voor Nederlandse sporthelden in Indiaans schrift. Daaruit blijkt niet meteen over wie het hier gaat. Het zijn twee wielrenners, van wie een het op de Olympische Spelen in Tokio niet zo best deed.
De ander is er helemaal niet geweest, want dat is een beroepsrenner. De twee zwemsters deden het goed in Tokio. De een gaat vast naar Mexico, de ander is met het wedstrijdzwemmen opgehouden en volgt nu de wedstrijden als journaliste. Ook als je dat allemaal niet weet, kun je deze puzzel oplossen, want je moet gewoon proberen het geheimschrift te ontcijferen. De namen die je moet zoeken, ken je natuurlijk wèl!

PRIJZEN

Eerste prijs: een platenspeler in kunstleren koffer; tien tweede prijzen: een badmintonspel; tien derde prijzen: een fraaie vierkleuren-ballpoint.

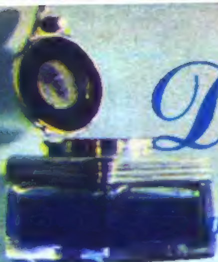
OS

Dat moet ik PEP schrijven

[BRI]EVEN VOOR DEZE RUBRIEK KUNNEN WORDEN [G]ERICHT AAN PEP, POSTBUS 497, AMSTERDAM.

TE SPANNEND

Laatst stond er in PEP van een vader die PEP te spannend vond voor zijn kinderen. Ik vind dat maar een kinderachtige vader, hoor! Voor de rest vind ik PEP „ausgezeichnet!"

J. van Dijk, Malden

NIET UITSTAAN

Ik ben nu ruim drie maanden op PEP geabonneerd en ik vind het een meesterlijk blad. Ik kan dat niet uitstaan van die jongens en meisjes die maar schrijven van: Pep gaat achteruit, Pep heeft geen leuke spannende verhalen.

Ineke de Jong, Utrecht

FAN-CLUB

Ook in Deventer is er een PEP-fanclub opgericht. Wij corresponderen met de PEP-fanclub in Den Helder. Wij vinden PEP een machtig blad. Alle verhalen zijn erg goed, vooral: Roodbaard, Asterix, De Wilde Horde, Steve Warson en Mick Tangy en niet te vergeten Lucky Luke.
Maar de verhalen Oscar, Flippie Flink en Spaghetti zijn zwaar waardeloos. Maar overigens, PEP: „Blijven Zo!".

PEP-fanclub, Zijpestraat 40, Deventer

BOB SPAAK

In PEP nr. 27 schrijft H. Smits dat de sport van Bob Spaak en de vliegtuigrubriek weg moet. Ik vind dat u Bob Spaak op zijn praatstoel moet laten zitten. De vliegtuigrubriek is geweldig. Ik hoop dat u mijn bewondering aan Hugo Hooftman wilt overbrengen. Ook de ruimtevaart in PEP waardeer ik zeer.

Kees Swager (13), Vlaardingen

FOTO

Daar ik nog geen grote renner ben, maar wel graag achter op de PEP wil komen te staan, wou ik u vragen of er geen mogelijkheid bestaat dat er van mij ook een foto in komt, daar ik vele PEP-lezers heb en zelf ook een grote PEP-lezer ben en een grote fanclub heb.

Jan van de Klundert, Breda

Daar sta je dan, Jan. En als je nog eens beroemd wordt, kom je zeker op de achterpagina.

TOP

Een top is „Dat moet ik PEP schrijven". Het is een gezellige rubriek waarin iedereen kan schrijven en kan lezen wat hij of een ander tegen of voor PEP heeft. Ik mis, net als vele lezers denk ik, een rubriek over dieren.

J. van Lunteren, Utrecht

BONANZA

Dit heb ik speciaal voor u gemaakt. Ik vind PEP beter dan Sjors en Donald Duck. Alleen zou ik het fijn vinden als Bonanza een beetje langer duurde, want ik begin te lezen en ineens is het verhaal weer uit. Verder vind ik PEP heel goed.

G. Engelsen, Eindhoven

Zoals je in dit nummer kunt zien, hebben we Bonanza uitgebreid tot twee bladzijden.

MEISJESVERHALEN

Laatst was er iemand die graag wat meisjesverhalen in PEP wou hebben. Begint u daar s.v.p. niet aan, want dan bent u mij alvast kwijt als abonnee, hoewel ik weet dat het moeilijk is een blad samen te stellen dat iedereen mooi vindt.

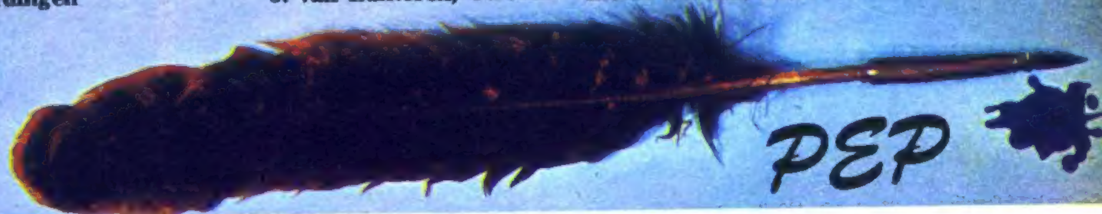
Hilko Koning, Hoogezand

ELVIS

Ik zou u willen vragen als hevig Elvis-Presleyfan of u Elvis werkelijk ziet zoals u hem in de rechter (PEP 28) hebt uitgebeeld. Als dat zo is, zal dat een enorme belediging zijn voor alle Elvis-fans en anders voor Elvis zelf wel.

Truda Koomen, Wormer

Er zijn meer hondjes die Fikkie heten. De rechter luisterde al naar de naam Elvis toen jouw idool nog geboren moest worden. PEP.

CAR

BLAKE en MORTIMER in HET

Londen wordt geteisterd door een geheimzinnige figuur die zich verbergt achter het Gele Teken. Blake leidt het onderzoek.

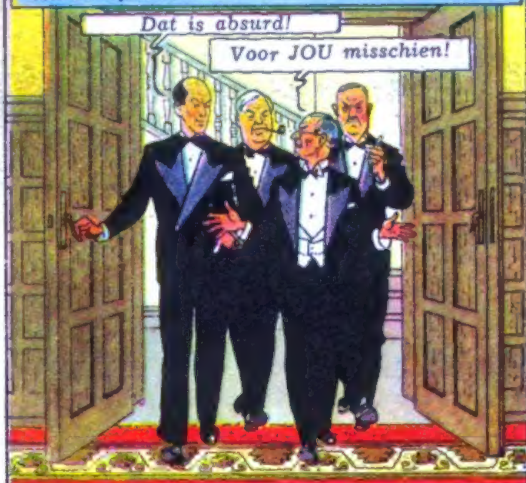

GELE TEKEN

door
E.P. Jacobs

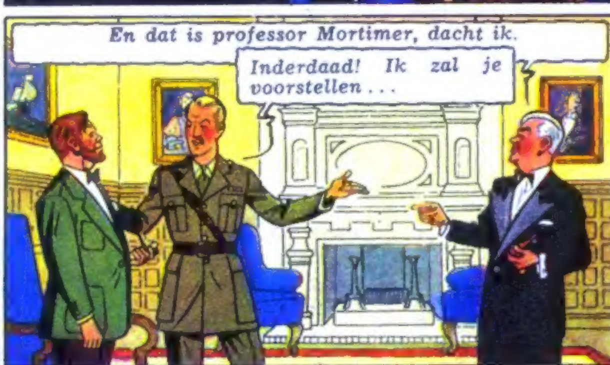

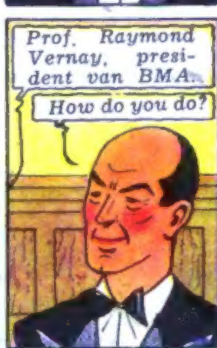

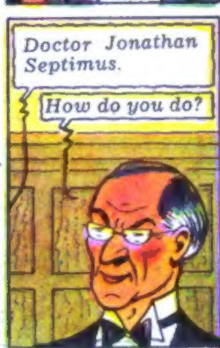

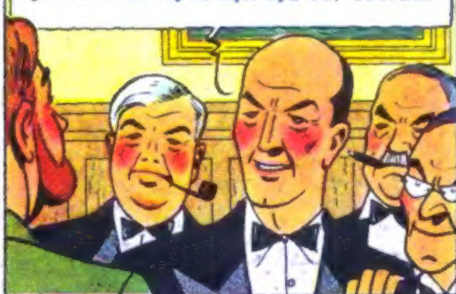

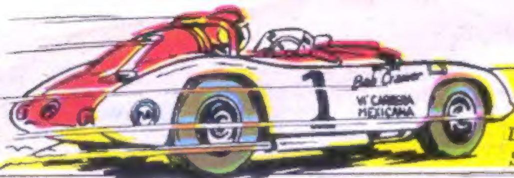

WORDT VERVOLGD

HET VERRAAD VAN

De ploeg van Vaillant zal deelnemen aan de Panamerican, tegen de zin van Steve Warson . . .

Bert, als je met Erik meegaat, zal hij je de nieuwe wagens laten zien.

Vanavond om half negen komen de racers en de monteurs naar het hotel, want dan moeten we plannen maken. Waar logeren jullie?

In Hotel Reforma.

Bert en Erik, jullie zie ik om twee uur in het hotel!

We zullen er zijn, meneer.

En laat niemand aan de wagens komen, hè?

Een paar uur later rijden de wagens door de stad . . . .

VROO VROOAR

Niet zo teleurgesteld kijken, Marcel, omdat je niet mee kunt rijden. Ik reken op je voor Daytona!

's Avonds...

De wagens zijn geweldig! Na twintig kilometer voelde ik me al volkomen safe . . . .

Een wondertje van technisch vernuft! 'n Rijdend laboratorium!

Om half negen is de hele ploeg aanwezig. Meneer Vaillant spreekt.

Ik heb hier een kaart met alle details. De plaatsen waar bestelwagens staan opgesteld, zijn langs de route aangegeven. We hebben het tijdstip berekend waarop de eerste wagen . . .

. . . moet passeren. Het tijdschema voor 's middags voor de twee Vaillantes kunnen we nog niet opstellen; dat hangt af van het startnummer, dat pas na de rit van 's morgens kan worden berekend . . .

Na iedere halve etappe is er een kleine rustpauze . . .

STEVE WARSON

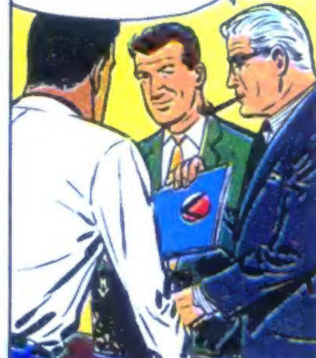

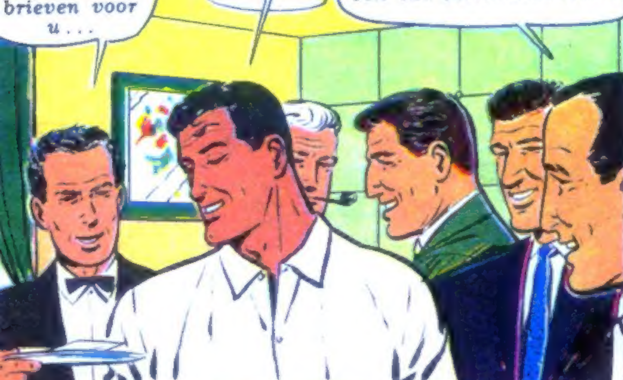

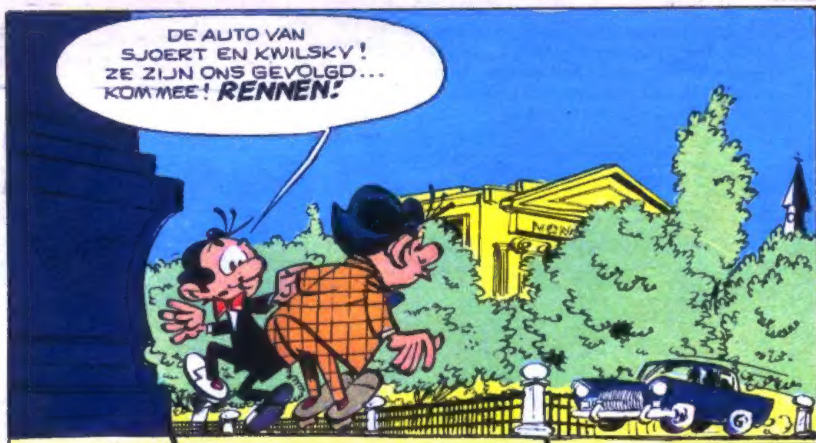

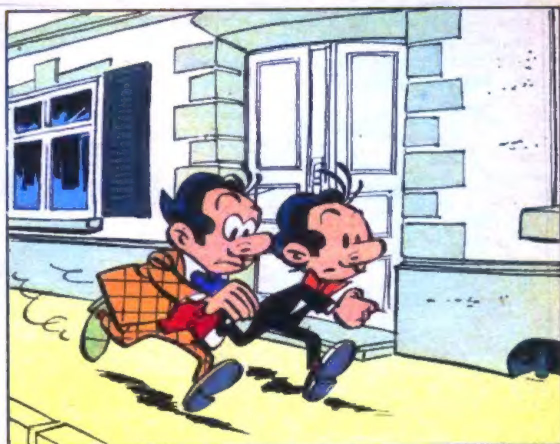

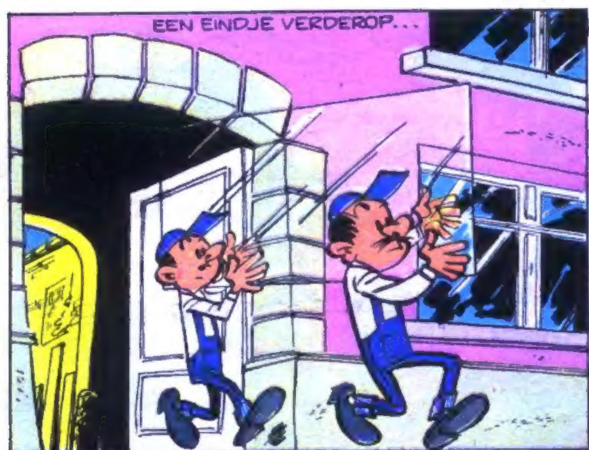

een avontuur van **SPAGHETTI** en **PROSJOETTO**

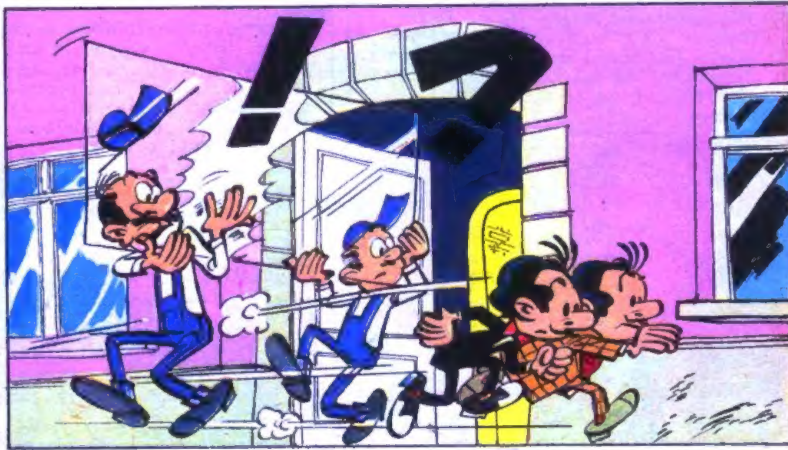
Spaghetti en Prosjoetto hebben kennisgemaakt met meneer Izegrim, een heer met gevoel voor humor. Maar als hij verdwijnt, worden onze vrienden door twee partijen achterna gezeten....

door **ATTANASIO** en **GOSCINNY**

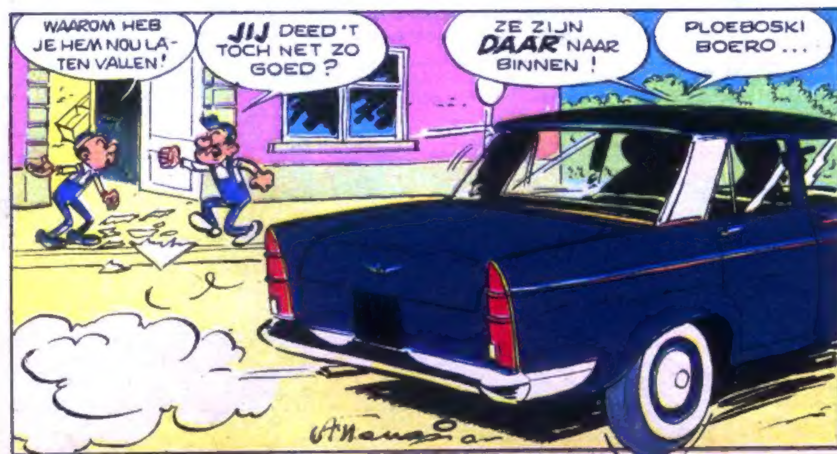

taarten voor de sjeik

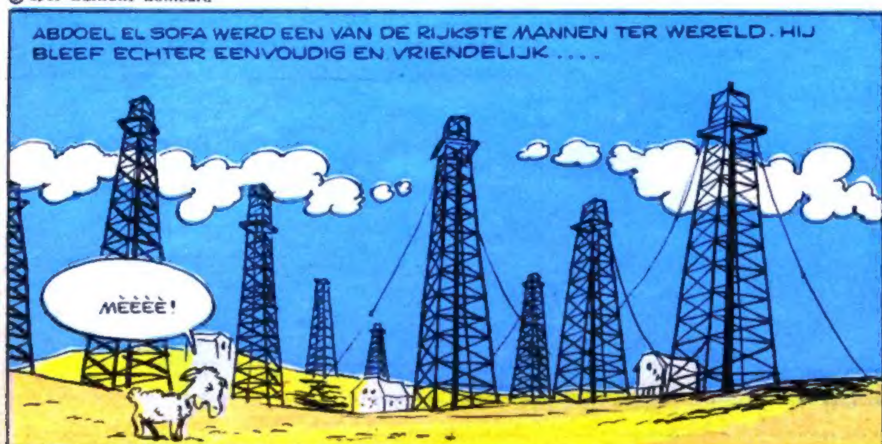

WORDT VERVOLGD

BONANZA

Hoss Cartwright heeft zich het lot aangetrokken van een jonge (en speelse) landloper.

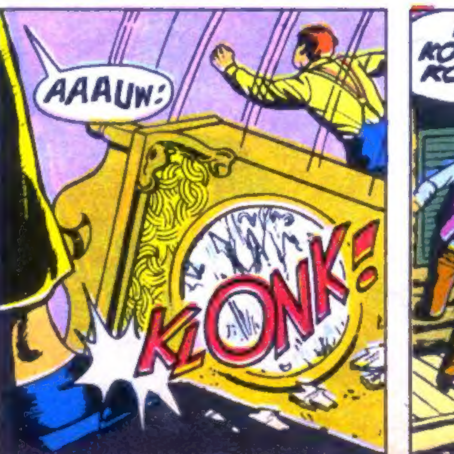

VALSEMUNTERS

WORDT VERVOLGD

Ivanhoe

IVANHOE WORDT DOOR ENKELE NORMANDISCHE EDELEN IN EEN HINDERLAAG GELOKT EN WAMBA DE NAR EN GURTH GAAN HEM ACHTERNA OM HEM TE WAARSCHUWEN. IN HET BOS WORDEN ZIJ PLOTSELING TEGENGEHOUDEN DOOR EEN BENDE STRUIKROVERS . . .

ONDERTUSSEN RIJDT IVANHOE, ONBEWUST VAN HET DREIGENDE GEVAAR, NAAR DE DUIVELSPAS. HIJ IS VASTBESLOTEN KONING RICHARD TE REDDEN.

WORDT VERVOLGD

Flippie Flink

HET RODE „GROENE MONSTER”

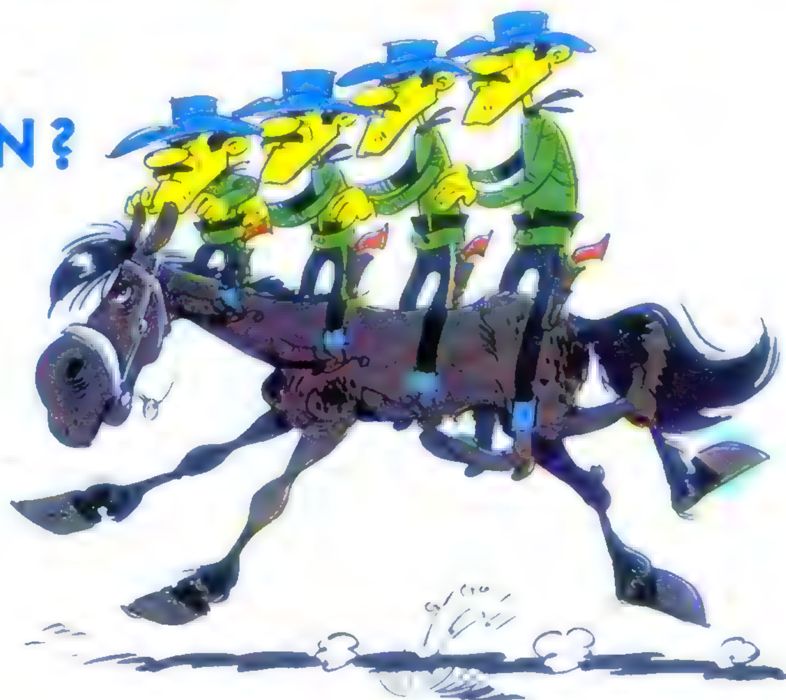
Art Arfons is een snelheidsmaniak en niet van vandaag of gisteren. Toen hij elf jaar was, haalde hij z'n eerste motortje al uit elkaar en sindsdien heeft hij niets anders gedaan dan knutselen aan motoren om hun snelheid op te voeren. In 1954 wist hij in een legerdump een oude vliegtuigmotor op de kop te tikken. Hij tikte door en vond nog meer oud roest. Met dit materiaal, door iedereen al lang afgeschreven, bouwde hij een dragster. In PEP nr. 28 hebben we een artikel gewijd aan deze voertuigen, die nu in Amerika nogal veel opgang maken, maar in 1954 vrijwel onbekend waren. Art Arfons was dan ook de eerste coureur die met een dragster het 150-mijl-record brak. Sindsdien heeft hij niet anders meer gedaan dan snelheidsrecords breken met eigengebouwde wagens en steeds heetten die wagens het „Groene Monster”. Het rode groene monster op de foto bereikte verleden jaar op de zoutvlakte van Utah een snelheid van 559,179 mijl (900 km) en maakte Art Arfons daarmee de snelste man ter wereld. En dan te bedenken dat de ingenieurs hem uitlachten toen hij met behulp van een oud aambeeld een flinke hoeveelheid schroot aan het omtoveren was in het gestroomlijnde race-monster dat je hier ziet.

*

DE VIER HEEMSKINDEREN? NEE! DE GEBROEDERS DALTON!

*

En als je die schurken ziet, kan LUCKY LUKE niet ver zijn! Binnenkort bindt hij in PEP de strijd met hen aan!

OPLOSSING PRIJSPUZZEL Nr. 36

Bar; aar; are; nar. Er blijft baken over.

DE WINNAARS VAN PRIJSPUZZEL Nr. 31:

1e prijs: Jan Hartman, Oranjestraat 7, **'s-Gravendeel. 2e prijs:** Jeltje Hiemstra, **Ried;** Nico v. Leeuwen, **Kwintsheul;** Kinderen Pijpelink, **Terneuzen;** Marjo Poorter, **Rotterdam;** Wilma en Bernard Stoffers, **Velp;** Richard Broeke, **Harmelen;** Annie Olijnsma, **Groningen;** Ankie Ruygt, **Nootdorp;** Jo Buysen, **Eygelshoven;** Hennie Bruurmijn, **Vlijmen. 3e prijs:** Maria Liebers, **Groesbeek;** Gerhard Alserda, **Roden;** Olga Huybers, **Ulft;** Wim Rademaker, **Hazerswoude;** Koos Recourt, **Dordrecht;**

NOGAL WIEDES (OPLOSSINGEN VAN BLZ. 2)

Gilly Milius, **Deventer;** Albert de Klerk, **Oude-Ade;** Wijtske Molenaar, **Den Helder;** Gertie Wolters, **Zwolle;** Hans Hellings, **Gemonde.**

KRUISWOORDSTER

1—4 Waal
1—5 wang
2—3 vaat
2—6 vaak
4—5 laag
6—3 kant

SPORTHELDEN

Jan Janssen, Tiemen Groen, Ada Kok, Erica Terpstra.

TRIANGELS

3
5 9
7 4
2 6 8 1
5
7 3
6 4
2 9 1 8

PRINSJE

„De Staten-Generaal komen ten minste eenmaal 's jaars te zamen", zo luidt Artikel 110 van de Grondwet. „Hun gewone zitting wordt geopend op de derde Dinsdag in September." Die dag, beter bekend als **Prinsjesdag**, vertrekt er vanaf het paleis op de Lange Voorhout in Den Haag een plechtige stoet naar het Binnenhof. Daar verklaart Koningin Juliana in de oude Ridderzaal, na het voorlezen van de troonrede, het nieuwe zittingsjaar voor geopend.

De stoet ziet er als volgt uit; 1. Detachement Haagse Gemeentepolitie (sluitstuk van de stoet). 2. Detachement Rijkspolitie met officier (3). 4. Adjudanten. 5. Gouden koets met Hare Majesteit Koningin Juliana en Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard. 6. Lakeien. 7. Soldaten in veldtenue. 8. Jockeys. 9. Opperstalmeester. 10. Matroos. 11. Garderegiment Irene. 12. Detachement Rijkspolitie. 13. Adjudanten. 14. Prinsessen in open rijtuig. 15. A la daumont-bespanning (twee-aan-

JESDAG

twee). 16. Voorrijder. 17. Trompetter. 18. Garderegiment Jagers. 19. Tamboer Grenadier. 20. Rijtuigen met hoogwaardigheidsbekleders. 21. Detachement Grenadiers. 22. Vaandelwacht. 23. Vaandel Grenadiers. 24. Koninklijke Militaire Kapel. 25. Marechaussee met klewang. 26. Tamboers- en trompetterskorps. 27. Detachement Koninklijke Marechaussee. 28. Officier Mariniers in gala. 29. Rijknechten. 30. Rijknechtmajoor. 31. Hoofdcommissaris Haagse Gemeentelijke Politie, met adjudant (32), 33. Manschappen en brigadier (34).

A. Het uitspreken van de troonrede in de Ridderzaal. B. Driekleur met oranje wimpel en Koninklijke Standaard. C. Koningin Juliana en Prins Bernhard bij het betreden van de Ridderzaal. D. Minister van Financiën met „koffertje", waarin miljoenennota.

TEKENINGEN: WILLIAM VANCE

de eerste reis van luitenant

Luitenant Howard Flynn heeft het niet getroffen met zijn kapitein. De man is wreed en brutaal en nog een dief ook! Hij spant de jonge edelman een valstrik.

HIER IS DE JAS VAN FLYNN. .MAAR IK SNAP NIET WAT JIJ ERMEE WILT DOEN!

DAT ZAL IK JE LATEN ZIEN! GEEF HIER, WE MOETEN OPSCHIETEN.

VOORZICHTIG MAAKT KAPITEIN SNACKBULL DE VOERING VAN DE JAS LOS EN STOPT ER DE PARELS TUSSEN ...

ZO, NAAI DE BOEL NU MAAR WEER DICHT.

WAT DENK JE DAARMEE TE BEREIKEN?

WE ZULLEN DAT MANNETJE EENS MORES LEREN! ALS WE IN LONDEN ZIJN, ZEGGEN WE DAT FLYNN ER MET DE SCHAT VANDOOR IS GEGAAN!

EN ALS ZE ZIJN LIJK OOIT MOCHTEN VINDEN, DAN BEWIJZEN DIE PARELS IN DE VOERING GENOEG!

HANDIGE JONGEN BEN JIJ, BUTCHER!

DE VOLGENDE OCHTEND, VROEG.

AL UIT DE VEREN, LUITENANT?

WILT U IETS VOOR ME DOEN? IK HEB HIER EEN GESCHENK VOOR MAKOETOE.. HET IS BEDOELD ALS DANK VOOR DE HARTELIJKE ONTVANGST VAN GISTEREN.

BUTCHER IS EEN SCHEEPSJONGEN AAN HET WEKKEN ...DIE ZAL MET U MEEGAAN!

TOT UW ORDERS, KAPITEIN!

EVEN LATER ..

ALLES LOOPT GESMEERD!

BUTCHER! **ALLE HENS AAN DEK!** HET SCHIP MOET ZO SNEL MOGELIJK IN ORDE GEMAAKT WORDEN. WE VERTREKKEN!

WE KUNNEN ONMIDDELLIJK WEGVAREN, WANT GISTEREN HEBBEN WE AL DRINKWATER EN PROVIAND GEHAALD

DE WIND IS GUNSTIG ...OVER VIJF MINUTEN ZITTEN WE OP VOLLE ZEE

HOWARD FLYNN

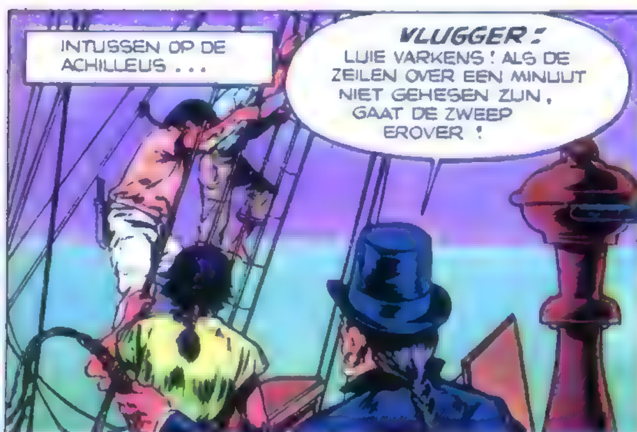
TEKST : YVES DUVAL

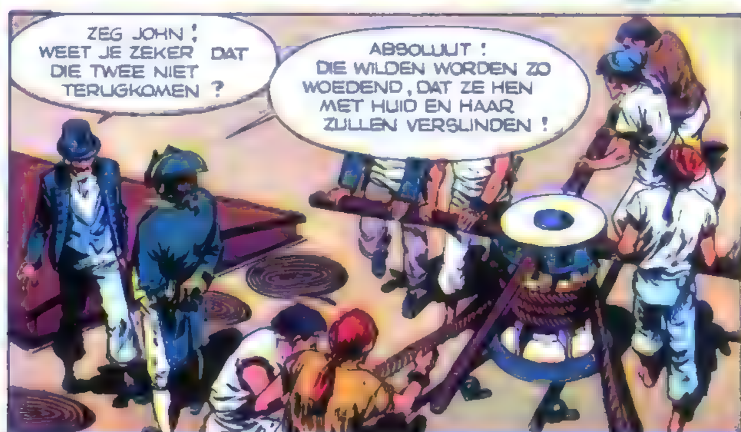

EVEN LATER VAART DE ACHILLEUS MET OPGEBOLDE ZEILEN WEG ...

TEKENINGEN: WILLIAM VANCE

de eerste reis van luitenant

Howard Flynn en Alan gaan nietsvermoedend naar het eiland om het opperhoofd het geschenk van de kapitein te overhandigen. Gelukkig bewaart Flynn zijn koelbloedigheid . . .

HOWARD FLYNN

TEKST YVES DUVAL

WORDT VERVOLGD.

Arendsoog en Witte Veder

HET RAADSEL VAN DE RODE RIVIER

Witte Veder is door Buff, een lid van de bende die door Arendsoog wordt vervolgd, in de woest stromende rivier gegooid. Arendsoog probeert hem te redden, maar dreigt zelf te verdrinken. Lightfeet, zijn paard, komt hem dan te hulp . . .

DE waterval rommelde, brulde, bromde, loeide... Arendsoog sloot zijn ogen en deed een laatste kansloze poging om aan het ziedende geweld te ontsnappen. Toen voelde hij plotseling een ruk aan zijn koppel... Hij had het gevoel of zijn lichaam door de riem in tweeën werd gescheurd... Alle gedachten stroomden uit hem weg. Hij was volkomen leeg en liet zich uitgeput naar de oever trekken. Zijn rechterhand klemde zich nog steeds om de pols van zijn vriend... zijn lichaam schuurde over de bodem. Hij stootte zijn hoofd... Versuft krabbelde hij overeind en sleepte Witte Veder de oever op. En toen zakte onze vriend in elkaar... volkomen uitgeput...

Toen Arendsoog bijkwam, stond Lightfeet over hem heen gebogen en blies zijn warme adem in het gezicht van zijn baas. De cowboy had er geen idee van hoelang hij bewusteloos was geweest. Het was nog steeds aardedonker. Moeizaam kwam hij overeind. Al zijn botten deden pijn en hij had het gevoel of er duizend naalden tegelijk in zijn lichaam werden gestoken. Maar hij had geen tijd om aan zichzelf te denken: Witte Veder lag nog steeds bewegingloos op de harde rotsen! Arendsoog boog zich over zijn vriend en onderzocht hem. Witte Veder had gelukkig niet veel water binnengekregen. Arendsoog pakte de dekenrol van zijn zadel en gespte hem los. Op dat moment sloeg Witte Veder de ogen op. „Hoe gaat het, boy?" vroeg Arendsoog, terwijl hij zich haastig weer over zijn vriend boog. „Jij zijn... gekomen op tijd..." mompelde de Indiaan en er verscheen een vage glimlach rond zijn lippen. Hij probeerde te gaan zitten, maar zonder Arendsoogs hulp slaagde hij daarin niet. Dan sloeg de cowboy de deken rond de schouders van Witte Veder. „Mij gaan beter nu," zei de Indiaan na een paar minuten. „Waar zijn Buff?" „Die is er allang vandoor," stelde Arendsoog hem gerust. En in enkele zinnen vertelde hij de nachtmerrie die hij had doorgemaakt. „Jij hebben goed gedaan," meende Witte Veder, toen hij uitgesproken was. „Jij niet kunnen voorzien mij zullen blijven vastzitten..." Arendsoog rilde, zowel van de kou als bij de herinnering aan de afschuwelijke minuten die hij had doorgemaakt. „Denk je dat je alweer kunt lopen, boy?" vroeg hij. „We moeten een vuur maken om onze kleren te drogen en onze botten te warmen. Er is hier in de buurt echter geen stukje droog hout te vinden en we moeten daarom dieper de bergen in." Witte Veder gaf geen antwoord. Hij krabbelde langzaam overeind en ondersteund door Arendsoog strompelde hij stroomopwaarts. Nauwelijks een kwartier later brandde er in een dal achter de eerste bergrug een klein vuur. De twee vrienden kropen dicht bij de vlammen en koesterden zich in de heerlijke warmte. Het geluid van de waterval, dat door de bergwand werd tegengehouden, was hier nog maar hoorbaar als een ver gerommel. Arendsoog vertelde Witte Veder van de ontmoeting die hij op de Turming-ranch had gehad. „Die Jim is wel te vertrouwen, boy," meende hij. „We zijn tussen haakjes heel wat opgeschoten... Vierentwintig uur geleden veronderstelden we slechts dat Jef Hunting nog leefde. Nú zijn we op het spoor van een bende gevaarlijke misdadigers. We weten dat ze samenkomen op de Turming-ranch en wij hebben daar een spion zitten... Jim! Ik ben er alleen nog steeds niet achter waarom die hele komedie van het verdrinken van Jef Hunting opgevoerd werd. Maar misschien weten we morgen meer..." Hij zweeg even en staarde in de vlammen. „Eén ding staat echter als een paal boven water: er moet heel wat op het spel staan..." Hij stond op en liep naar Lightfeet. „Ga Witte Veders paard eens zoeken," zei hij. Hij legde een hand op de neus van het dier. Lightfeet hief het hoofd omhoog en hinnikte luid. Ergens, ver weg, antwoordde een paard... Lightfeet hinnikte nogmaals en weer kwam het antwoord. „Ga maar!" zei Arendsoog dan, terwijl hij Lightfeet op de hals klopte. Statig draafde Lightfeet de duisternis in. „Hij zal zo wel terug zijn mèt zijn stalgenoot," meende Arendsoog. Hij kroop weer bij het vuur en rolde zich in een deken. Nog geen tien minuten later kondigde de hoefslag van meer paarden aan dat hij gelijk had. Lightfeet verscheen met Witte Veders paard in de lichtkring. „Goed zo, boy," maakte Arendsoog Lightfeet 'n complimentje. En Witte Veder kwam overeind om zijn rijdier even over de neus te strelen en te ontzadelen. Dan zocht ook de Indiaan zijn plaats bij het vuur weer op en werd het stil.

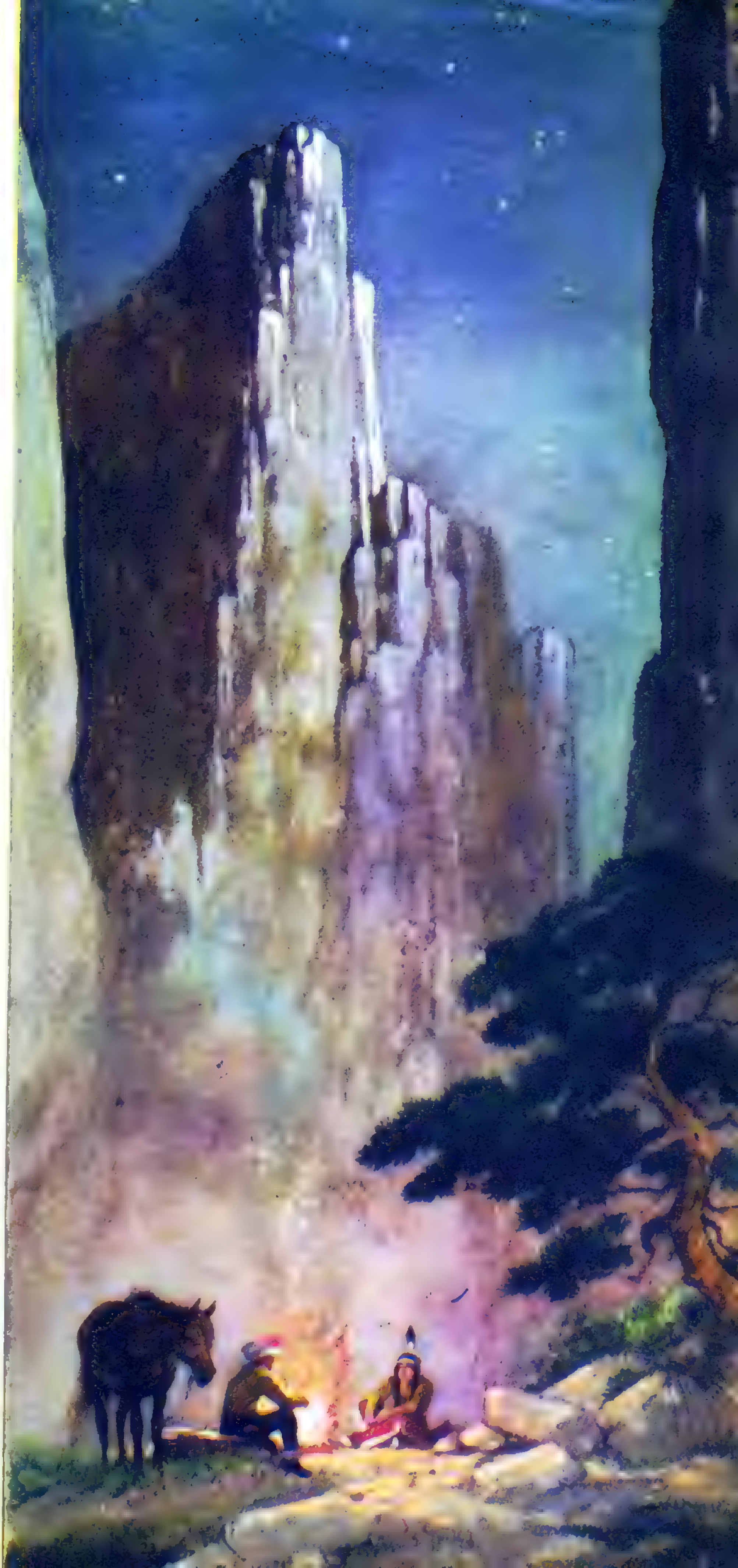
Toen de eerste zonnestralen over de bergen in het dal vielen, ontwaakte Arendsoog. Hij waste zich in een smal, snelstromend beekje en toen hij weer terugkeerde bij het vuur, was Witte Veder ook wakker geworden. „Hoe voel je je, boy?" „Mij voelen zeer erg veel goed," antwoordde de Indiaan. En om zijn woorden kracht bij te zetten, wipte hij lenig overeind. Arendsoog was ook weer helemaal de oude. De slaap, de warmte van het vuur en zojuist het verfrissende bad hadden hem goed gedaan. De gebeurtenissen van de vorige avond had hij al ver weg gestopt in zijn herinnering. Terwijl Witte Veder zich waste, bereidde Arendsoog met het proviand uit de zadeltassen een stevige maaltijd. Onder het eten vertelde Witte Veder wat er precies was gebeurd nadat hij Arendsoog de vorige dag had verlaten. En toen hij was uitgesproken, kende ook de cowboy de namen van de schurken: Honder, Leffy, Roasting en tenslotte Turming en Buff. Deze laatste kende hij al. „Dat zijn er dus vijf... Als we Jef Hunting erbij tellen: zes..." mompelde Arendsoog meer in zichzelf dan tegen zijn vriend. „Hunting, die waarschijnlijk de leider van de bende is, wordt in Hammerston en in de verre omtrek gevreesd. Dan plotseling blijkt Hunting verdronken te zijn. Iedereen gelooft dat onmiddellijk en wij alleen koesteren argwaan. Iemand vindt dat niet leuk en gooit een mes door het raam van onze hotelkamer in Hammerston, waarschijnlijk met de bedoeling om ons bang te maken en ervoor te zorgen dat we Hammerston zo gauw mogelijk verlaten. Dat doen we dan ook, maar als Buff en Leffy jou later bij de Rode Rivier treffen, ontvoeren ze je en besluiten je uit de weg te ruim... Waarom? Omdat de bewoners van Hammerston vooral niet mogen gaan twijfelen aan de dood van Hunting..." En hardop ging hij plotseling verder: „Ik zou er werkelijk iets voor over hebben om te weten waarom Hunting dit hele spelletje speelt... Hij hoopt er iets mee te bereiken, dat is duidelijk. Maar wat!? Laat ik het zó stellen: nu hij zogenaamd dood is, moet er iets gebeuren dat niét zou gebeuren als hij nog leefde..." „Misschien goud of veel geld..." opperde Witte Veder. „Daar heb ik al aan gedacht. Iemand, de bankier in Hammerston bijvoorbeeld, zou een grote som geld of kostbaarheden willen vervoeren. Hij durft dat niet, omdat hij bang is voor de nietsontziende schurk Hunting. Nu Hunting dood is, hoeft hij niet bang meer te zijn en kan het transport doorgaan..." Witte Veder knikte. „Dat mij bedoelen!" „Er zitten twee zwakke punten in deze veronderstelling," ging Arendsoog echter somber verder. „In de eerste plaats zou het moeten vaststaan dat Hunting van dit voorgenomen transport op de hoogte was en dat hij bovendien wist waarom het niet werd uitgevoerd... En in de tweede plaats geloof ik dat er altijd voor een flinke beveiliging voor zo'n transport kan worden gezorgd, als men maar betaalt! „Het móéten niet zijn transport," waarschuwde Witte Veder hem. „Nee, het kan van alles zijn. Ik haalde maar een voorbeeld aan... Toch zou het iets dergelijks kunnen zijn..." Arendsoog stond plotseling op. „Pijnig er je hersens nog maar eens over, boy..." „Jij gaan naar Hammerston?" vroeg Witte Veder nuchter. „Ja! Ik zou graag iets meer te weten komen over Jef Hunting en die andere schurken. Buff is gisteravond doorgereden naar Hammerston. Het is heel goed mogelijk dat hij de nacht daar heeft doorgebracht en nu nog in de stad is. Vanmiddag moet hij pas weer op de Turming-ranch zijn. Het lijkt me daarom verstandiger als jij niet meegaat..." „Mij zullen wachten hier," antwoordde de Indiaan. „Jij kennen Buff?" „Nee. Ik heb alleen zijn silhouet gezien. Hoe ziet hij eruit?" „Hij zijn lang en hebben rood haar. Mij geloven hij missen twee vingers van linkerhand." „O.K. Ik weet genoeg." Hij floot Lightfeet en zadelde hem. „Ik ben in de loop van de middag terug, boy," zei hij dan, terwijl hij opsteeg. Witte Veder stak zijn hand op ten teken van groet. Arendsoog gaf Lightfeet de sporen en verdween achter de rotsen.

Het was marktdag in Hammerston. In

door P. NOWEE
met illustraties
van H. KRESSE

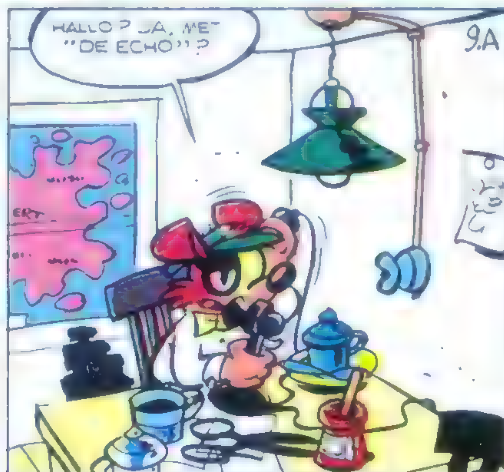
de hoofdstraat probeerden tientallen kooplui, al dan niet in een kraampje, hun waren aan de man te brengen In deze hoofdstraat steeg Arendsoog af. Hij vond dat het geluk hem eindelijk eens gunstig gezind was. In deze heksenketel zou één vreemdeling meer of minder bepaald niet opvallen. Toch liet hij Lightfeet achter in de eerste de beste stalhouderij die hij tegenkwam. Hij trok zijn hoed een beetje over zijn ogen en wandelde door de stad. Een oude koopman klampte hem aan. „Ik heb laarzen, sir. Prachtige laarzen. Uitstekende kwaliteit leer. Gaan meer dan een mensenleven mee en... bijna te geef... Kijkt u eens, sir..." Hij trok Arendsoog aan de arm in de richting van zijn koopwaar, die tegen de muur van een saloon lag opgestapeld. Arendsoog trok zich los. „Nee, dank u. Ik heb geen laarzen nodig." Hij liep verder en hoorde niet eens dat de man hem uitmaakte voor alles wat mooi en lelijk was. Laarzen!!! Dit hele avontuur was begonnen met het ontbreken van een paar laarzen bij de bezittingen van een man, die „verdronken" was. Bij de herberg „Troef Aas", waar Witte Veder en hij eergisteren de nacht hadden doorgebracht, hield hij zijn pas in. Hij wierp een blik over de klapdeurtjes. En weer kwam hij tot de conclusie dat het geluk hem vandaag welgezind was. De herberg was misschien de enige in de stad waar op dit ogenblik geen kip was! Snel liep hij naar binnen. De joviale herbergier was er niet. Arendsoog sloeg met zijn vuist een paar maal op de bar. Er ging een deur open en het blozende gezicht van de eigenaar van de herberg keek om de hoek. „Hé, bent u weer terug, sir?" riep hij verbaasd uit. „Nou, u bent altijd welkom. Ik ben in de keuken aan het werk, want op marktdag krijg ik tussen de middag altijd een stuk of dertig eters. Stamgasten, zogezegd." „Ik wilde u onder vier ogen spreken," antwoordde Arendsoog, „en omdat er hier elk ogenblik iemand kan binnen komen, zou ik graag even met u meelopen naar de keuken, als u daar ten minste geen bezwaar tegen hebt..." De man keek hem even nadenkend aan. „Ik begrijp er niets van, als ik eerlijk mag zijn, maar kom mee..." Hij hield de deur voor Arendsoog open. Even later stond Arendsoog boven de dampende pannen en vertelde de herbergier wat hij en Witte Veder hadden meegemaakt. De man luisterde zwijgend toe. „U hebt me ervan overtuigd dat Jef Hunting inderdaad niet dood is," zei hij dan somber. „De hemel mag weten waarom hij ons in die waan probeert te brengen..." „Daarom ben ik juist naar u toegekomen," antwoordde Arendsoog. „De sheriff gelooft me niet en u bent de enige in Hammerston die ik ken en die ik meen te kunnen vertrouwen." „Bedankt!" knikte de man. „Veronderstelt u nu eens dat Hunting wèl dood is... Zou er door zijn dood dan iets veranderen... iets gebeuren, wat niet zou gebeuren als hij nog leefde...?" De herbergier, die gebogen stond over een bakpan, liet zijn vork vallen. „Verdraaid...!" mompelde hij. „Verdraaid...! Natuurlijk ..."

WORDT VERVOLGD

door
Raymond Macherot

ZIZANION

DE VERSCHRIKKELIJKE

(*) GEWICHTSEENHEID OP NOTENSCHELP

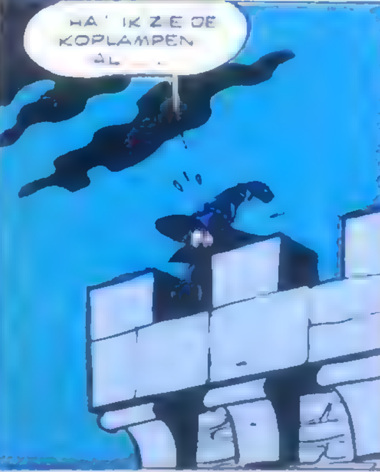

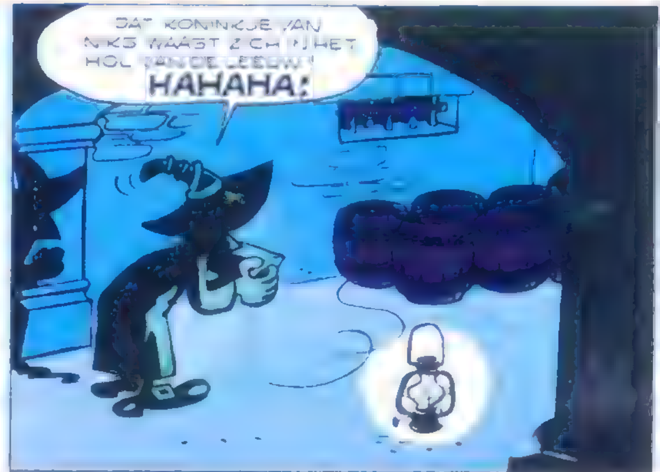

WORDT VERVOLGD

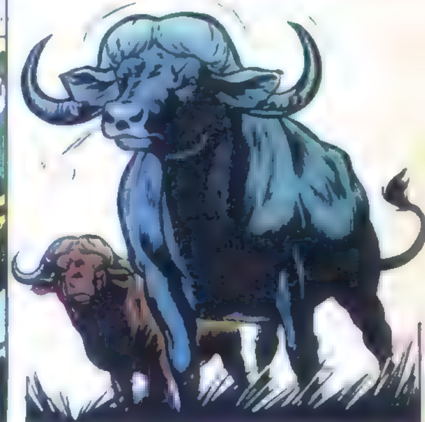

door AIDANS TOENGA EN DE

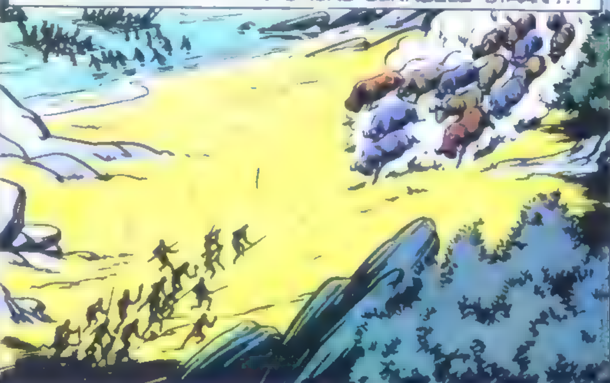

RODE MANNEN

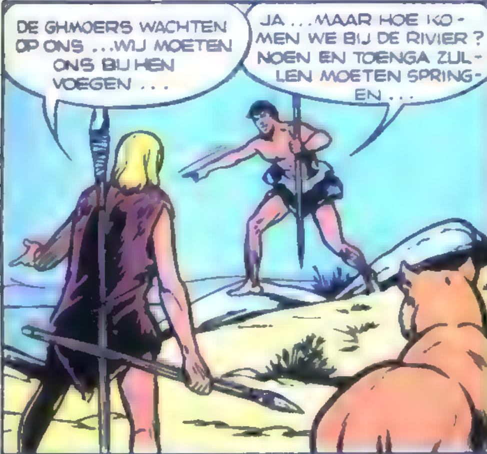
De Horde van de Ghmoers wordt bedreigd door een overmachtige vijand. Toenga bedenkt een list.

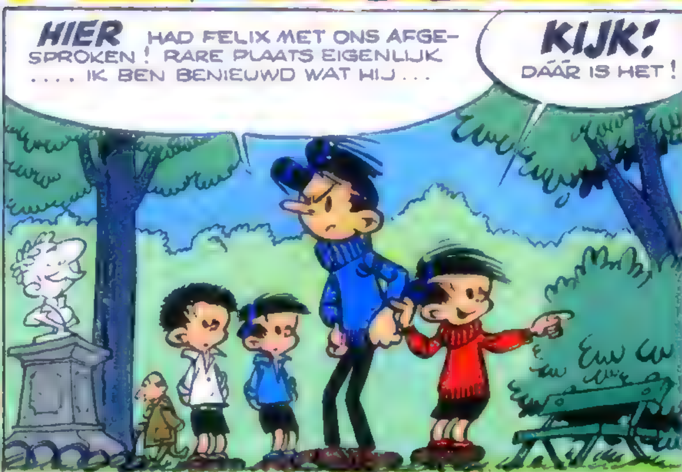

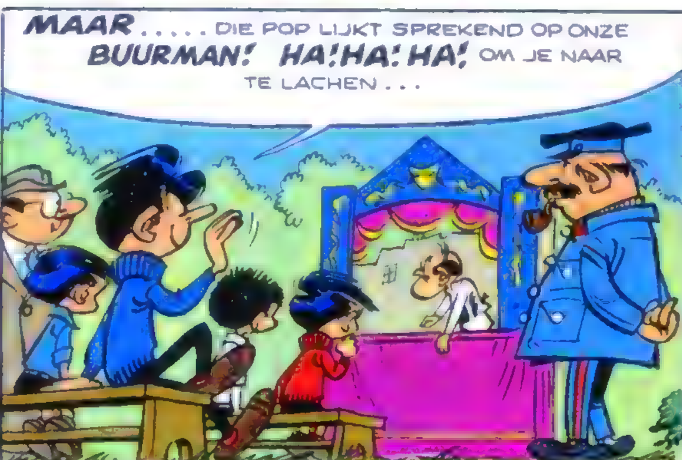

WORDT VERVOLGD.

Ton en Tineke

EEN NIEUWE FILM VAN

The Beatles

De fans zullen er wel lang op hebben gewacht. Maar nu is het dan eindelijk zover: de nieuwe Beatle-film is uit en gaat binnenkort ook in de Nederlandse bioscopen draaien. Op de foto zien jullie de vier Liverpoolse jongens in een scène uit de film, die op de Bahama Eilanden werd opgenomen. Naar wij hebben gehoord moet de film een dol-komische geschiedenis behandelen, waarin The Beatles allerlei vreemde en lachwekkende streken uithalen. We zijn benieuwd!

The Shepherds

Wie zo'n anderhalf jaar geleden in een platenzaak naar een plaat van „The Shepherds" had gevraagd, was een minuut later met lege handen de winkel uitgekomen. In die tijd waren „The Shepherds" namelijk nog volkomen onbekend. Sindsdien echter is hun ster met duizelingwekkende vaart gestegen en nu worden hun platen met tienduizenden tegelijk verkocht. En terecht. Want de liedjes die zij brengen, zijn ronduit geweldig. Denk bijvoorbeeld maar eens aan „Merck toch hoe sterck", „Droomland" en „Antwoord op alle vragen". De muzikale „Schaapherders" worden gevormd door Helen, John en Nico Schaap, twee broers en een zusje. Hun geboortehuis staat in IJmuiden. Momenteel treedt het trio met groot succes op in de nieuwe Snip en Snap-Revue van René Sleeswijk. In hun prachtige kostuums staan zij avond aan avond op de planken en ze zijn zonder twijfel een van de hoogtepunten van de voorstelling. Ja, „The Shepherds" zijn artiesten waar het Nederlandse wereldje van de lichte muziek trots op kan zijn.

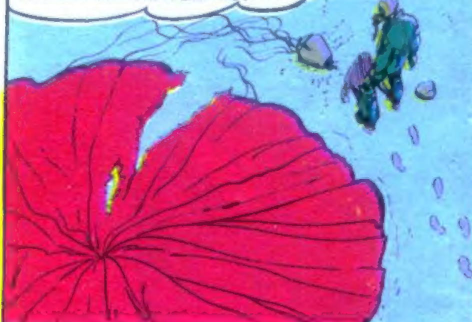
Don Mercedes

De Utrechtse zanger Don Mercedes (24) is in ons land, muzikaal gesproken, een weinig opvallend figuur. Dat is eigenlijk jammer, want gezien zijn talent zou hij beter verdienen. Maar ja, hij is nu eenmaal een bescheiden jongen. Don heeft een goede muzikale scholing achter de rug. Hij krijgt al ruim zeven jaar zangles en hij speelt uitstekend gitaar en bas. Zijn eerste plaat, die twee jaar geleden uitkwam, heette „Foolish little girl" en werd door het platenkopend publiek heel goed ontvangen. Daarna verschenen „Spanish guitars" en „There's always something there to remind", platen die ook op heel wat draaitafels terecht kwamen. Zijn nieuwste opname is getiteld „In all my dreams"/„Someday" (Philips JF 327 770), een zwarte schijf die goed is voor een hoge plaats op onze hitparade. Dons grootste ideaal is nog eens een eigen tv-show te krijgen, waarin hij bekende figuren kan ontvangen.

een avontuur van
MICK TANGY

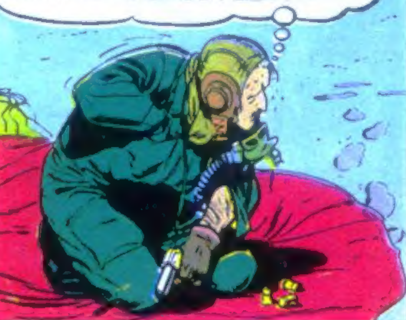
DE VERLOREN

RAKET

Bij het zoeken naar de verloren raket is Saint-Hélier, toen hij aangevallen werd, uit zijn toestel gesprongen. Hij komt neer bij de wrakstukken van het projectiel....

WORDT VERVOLGD

FREDDY AND HIS DREAMERS